

Projekti naši svagdašnji

Nadam se da vas nisam, svih ovih godina otkako izlazim (to mi je jedini izlaz, van i iz situacije), previše zagnjavila svojim doživljajima, doživljavanjima, mislima i dilemama. Jer ako nisam, sada hoću. Na području projektnog sam pristupa tata-mata, majstor od zanata, tu mi nema premca, skroz naskroz sam u tome. Na poslu i doma, u snu i na javi. Osobito u problematičnim životnim situacijama. Pa primjenjujem situacijski pristup u akciji škole života (čitaj: cjeloživotno učenje). Kad ste u poodmakloj dobi, kao moji vršnjaci (ja nemam ništa s tim), škola života nije, suprotno uvriježenom mišljenju, iza vas. Naprotiv, svakoga dana u svakom pogledu sve više napredujete. U spoznavanju i zaboravljanju. Što je dobro jer se sve češće veselite. Ispovnim spoznajama. Sustav za spoznavanje super vam funkcionira jer ste po tko zna koji put spoznali nešto što ste već znali. Najbolje je u svemu to da se ista spo-

znaja od iste spoznaje razlikuje i zaista je svaki put sasvim nova. Eto na primjer ovih dana osoba sklona projektnom pristupu hrabro pristupa izvjesnom bankomatu u namjeri da se domogne ograničene količine gotovine. Primjenjuje već usvojene spoznaje o dotičnom aparatu i već u trećem pokušaju ostaje bez kartice. O gotovini da i ne govorimo. Logično, projektnom pristupu primjereno, nameće se pitanje: **Što znamo o bankomatima?**

Da je u bankomatu lova.

Da je do nje relativno lako doći ako imaš karticu i nisi zaboravio PIN.

Da su to sprave koje razdvajaju ljude, jer više ne stojite u redu pred šalterom i ne razmjenjujete spoznaje sa službenikom banke.

Da su to sprave koje je lako okraști kamionom i dizalicom.

Da su to sprave putem kojih vas mogu

okraști bez kamiona i dizalice.

Što nas dovodi do sljedećeg pitanja u projektnom pristupu: **Što želimo saznati o bankomatu?**

Kako je moguće da vam u odgovoru na ekranu priopći kako je PIN pogrešan kad ste sto posto sigurni da nije jer ste ga upamtili slijedeći analogiju datuma rođenja rođenog unuka, a to vam, sunašce bakino, ne bi oprostio da zaboravite.

Što učiniti kad vam drznik mazne karticu?

Kako vratiti u posjed rođenu karticu?

Zašto se osjećam nelagodno pred njegovim velikim okom? Kako izgleda iznutra? Kao mala banka? S trezorima i nečujnim službenicima?

Kako se otvara i čime? Ključ ili otvarač za konzerve? Reagira li na: 'Bankomate, otvori se!'

Neizbježan je i sljedeći blok pitanja: **Kako napokon riješiti problem?** Trebam lov a ni kartica mi ne bi bila mrška!

Pogled mi sretne drugi, pronicljiv (ili podrugljiv), ali sigurno odnekud poznat. Iz davnina!

Gospodin službenik, Boris (piše na pločici), ma je li moguće, to je on, deran iz mog vrtića! Žgoljo živahni, a vidi ga sada, čovjek, gospodin pravi! Ne prepoznaje me. Kvragu!

A onda ... Ipak!

Sada znam:

Bankomati i nisu tako loša stvar.

Spajaju ljude, nespojivo razdvojene davno, davno.

A PIN? Tko te pita za PIN?

Pogrešan nije, isti je kao i prije. Časna riječ!

Marica Milčec

Što je to projekt?

Lea: Kad čovjek nešto počne raditi i kaže: 'Idem raditi projekt.'

Što je to projekt?

Blanka: To je ručak, to je kad baka i mama radiju ručak.